

Efter loven, der trådte i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende, *forlængedes* de mellem ministeriet for Grønland og Radiotelegrafistforeningen af 1917 indgåede *kollektive overenskomster*, der var opsagt til den 1. april 1977, fra denne dato at regne til 31. marts 1979 med de ændringer, om hvilke der var opnået enighed mellem parterne, samt for så vidt angår de spørgsmål, om hvilke der ikke var opnået enighed inden lovens ikrafttræden, med de ændringer, der inden 1. oktober 1977 afgjordes af et af parterne oprettet *paritetisk sammensat nævn*. Den omtalte frist kunne dog fraviges efter aftale mellem parterne. Spørgsmål, om hvilke der ikke kunne opnås flertal i nævnet, skulle efter loven afgøres ved, at nævnet udpeger en *opmand*, der skulle træffe afgørelsen. Kunne enighed om opmand ikke opnås, skulle en sådan udpeges af forligsinstitutionen.

De *arbejdsstandsninger*, der var iværksat som følge af uoverensstemmelserne mellem parterne, skulle *ophøre* ved lovens ikrafttræden.

Loven indeholdt endvidere bestemmelser om *fredspligt* og om afgørelsen af spørgsmål om overtrædelse og *fortolkning* af de ved loven forlængede overenskomster.

Om baggrunden for forslaget udtalte ministeren for Grønland i sin fremsættelsestale bl. a.:

„Forhandlingerne mellem ministeriet for Grønland og Radiotelegrafistforeningen af 1917 om 3 nye overenskomster for perioden 1. april 1977 til 31. marts 1979 førte ikke til positivt resultat. De afsluttende forhandlinger fandt sted i forligsinstitutionen, men skønt arbejdsstandsningen først af forligsmanden i medfør af mæglingslovens § 3, stk. 3, blev udsat i 14 dage og senere af forligsmændene i medfør af samme lovs § 4, stk. 5, yderligere blev udsat i 14 dage, lykkes det ikke parterne at nærme sig hinanden så meget, at forligsmanden kunne stille mæglingsforslag. Arbejdsstandsningen indtrådte derfor tredjedagen efter varslernés udløb den 7. august 1977.

.....
Landsrådet har endvidere ytret meget alvorlig bekymring for de følger, en arbejdsstandsning på dette område af blot nogen varighed vil få for det grønlandske samfund. Med de store afstande og sårbare trafikforbindelser er det af yderste vigtighed, at telekommunikationen fungerer effektivt. Regeringen er helt på linie hermed og deler også forligsmændenes opfattelse af, at der er tale om et særdeles samfundsvigtigt område.

Arbejdsstandsningen må forventes at få lang varighed uden ind-